

Valteri Podcast 29.10.2020

Espoon kaupungin kokeilu tukee kaikkien oppilaiden opiskelua lähikoulussa

Tekstivastine:

Vetoniemi [00:00:00]: Tervetuloa tähän Valterin podcastiin. Ja tänään meillä on tarkoitus jutella vähän näistä kehittämistöistä, ja meillä on vieraita tuolta Espoon kaupungista tällä hetkellä. Kaisa ei taida nyt olla vielä paikalla.

Grönroos [00:00:18]: Joo, ei ole vielä.

Vetoniemi [00:00:21]: Eli nyt meillä on opetuksen tuen päällikkö Miia-Liisa Turunen ja Mari Grönros ja sitten myös Silvennoisen Mari, suunnittelija, mukana tässä keskustelemassa. Ja tuota, ensimmäinen tämmöinen kysymys, lähdetään liikenteeseen siitä, että mistä tämä kaikki alkoi? Miten te lähditte, millä ajatuksella te lähditte kehittämään sitä Espoon kaupungin lähikouluperiaatetta?

Grönroos [00:00:44]: No kaikki ehkä lähti siitä, että me lähdimme, kaima Silvennoisen Mari bongasi Hyvä alku -messujen ilmoituksen ja me sitten lähdimme, me kolme, eli Mari, Miia ja minä, sekä kollega Soile Eriksson, lähdettiin Hyvä -alku messuille ja siellä sitten tuli tämä Tukea tuen järjestäjälle -koulutuksen mainos. Ja sitten me rupesimme puhumaan vähän meidän porukallamme siitä, että voisi olla mahdollista, että me saisimme ehkä siitä sellaista tukea siihen, että miten sitä kolmiportaista tukea ja ylipäätään tukea meillä Espoossa järjestetään.

Ja sitten me vähän sitä esittelimme aluepäälliköille, ja ajattelimme sitä, että josko osallistuisimme siihen koulutukseen. Ja niin meidät valittiin, ja oikeastaan se oli se ensimmäinen steppi. Muistanko oikein, Mari ja Miia, että näin tästä lähdettiin liikkeelle?

Silvennoinen [00:01:37]: Kyllä. Tavallaan siellä, sen koulutuksen aikana, ponnekkaasti lähdimme suunnittelemaan sitä, että miten meillä saataisiin vahvistettua lähikoulua. Ja tavallaan siitä se sitten jotenkin lähti, että meidän täytyy myös organisaatiossa tehdä tiiviimpää yhteistyötä, että me saamme tätä edistettyä.

Loisa-Turunen [00:02:03]: Joo. Ja se ehkä, minä olin sanomassakin, että tuo alku mitä Mari tuossa kuvasi oli juuri näin, mutta lisäksi siinä, että kun meillä on kuitenkin organisaatio aika iso ja osin sirpaleinen, niin saimme silloin täällä Espoon päässä hyvin mukaan molemmat linjat. Eli suunnittelu-, ja hallintopalvelut, ja perusopetuslinja. Ja sitten ollaan saatu sitä yhteistyötä, elikkä tehtiin täällä jo silloin heti päätös siitä, että tähän lähdetään yhdessä.

Vetoniemi [00:02:32]: Mutta mitä kerroitte, niin se myös näkyy kun siellä olen itse ollut kouluttajan puolella, ja sparraajan puolella, niin teillä oli juuri tämä vahva hallinnon tuki ja tuki myös toisistanne. Ja te katsoitte kaikki samaan suuntaan, että hei, tuohon suuntaan me lähdetään sitä viemään. Ja millä tavalla sitä sitten lähdetään viemään. No mitä sellaisia käytännön steppejä tapahtui Espoossa, siellä ikään kuin koulujen kesken?

Loisa-Turunen (puhe pätkii ajoittain) [00:02:59]: Niin, mutta mitähän minä nyt sitten.. Minä sanoin sen, että me teimme sitä hankesuunnitelmaa, tiivistettiin rivejä, tehtiin yhteistyötä linjojen kesken. Ja sitten pyysimme vapaaehtoisia kouluja, että ajattelimme, että lähdemme

tämmöisellä vapaaehtois pohjalla. Ketkä koulut olisivat kiinnostuneita lähtemään tämmöistä mallia kokeilemaan Espoossa. Ja me toivoimme, että jos saisimme kuusi koulua mukaan niin olisi todella hyvä. Mari Grönros, me saimme?

Grönroos [00:3:29]: 27 koulua lähti, joista vielä sitten yksi tuli lisää. 28 nyt on yhteensä niitä kouluja mukana.

Loisa-Turunen [00:03:40]: Meidän suunnitelmamme eivät nyt siltä osin ehkä pitäneet ihan paikkaansa.

Vetoniemi [00:03:50]: Eskaloitui vähän suuremmaksi. Tuo on, niin, sanotaan, että pieni pilotti, mutta se on monen suomalaisen kunnan koko koululaitos mikä siinä lähdetäisiin pyörittämään heti lävitse. Eli iso pompsi tuli esiin.

Grönroos [00:03:53]: Kyllä. Ja sen vielä sanon siitä, että ennen kuin me vielä niitä vapaaehtoisia kouluja pyysimme, niin me kävimme sitten, me olimme.. Juuri tuosta, mitä Miia puhui siitä rivien tiivistämisestä meidän hallintomme kesken. Me puhuimme paljon siitä aluepäälliköiden kanssa ja aluepäälliköt pyysivät meitä sitten, minua ja kollega Soilea puhumaan, että me olimme rehtorien kokouksessa kaksi kertaa ennen jo sitä, kun pyydettiin vapaaehtoisia kouluja. Kävimme puhumassa ylipäättään tuen järjestämisestä ja muusta. Eli olimme käyneet jo sellaista alustavaa keskustelua rehtoreiden kanssa jo aiemmin ennen kuin sitten esitimme tämän, että tämmöiseen pilottiin ja pilotointiin lähdemme mukaan, ja halutaan vapaaehtoisia. Eli se oli jätetty vähän muhimaan sinne rehtoreiden ajatusmaailmaan jo. Jo vähän sitä tuen uudenlaista järjestämistä.

Vetoniemi [00:04:54]: Ja hyvin ilmeisesti puhuitte, koska näin paljon lähti sitten kouluja mukaan itse siihen kehittämistoimintaan.

Loisa-Turunen [00:04:58]: Liian hyvin.

Naurua [00:05:02]:

Loisa-Turunen [00:05:02]: Kokonaisuudessa on hyvä hahmottaa, että meillä on 78 perusopetusta järjestävää koulua, mutta ei meillä ole hallinnossa kuin kolme suunnittelijaa, jotka tätä erityistukea ja ylipäänsä kolmiportaista tukea 29 000 oppilaalle tekee. Kyllä on ollut kädet täynnä töitäkin, mutta tuloksetkin ovat todella lupaavia. Arviointia olemme tehneet ja ehkä menemme niihin sitten jossain kohtaa tätä keskustelua.

Vetoniemi [00:05:42]: Joo. Tuosta, kun sanoitte, että aika pienellä porukalla tehdään isoja asioita, monenkirjavaa asiaa tapahtuu koko ajan, niin mistä te itse saatte tuen? Mikä saa teidät pitämään sitä spänniä, työn tekemisen intoa yllä?

Loisa-Turunen [00:05:59]: No sanoisin, että ehkä se, että ihan mahtava tiimi. Se on ihan ykkönen ainakin minulle henkilökohtaisesti. Eli ihanat työkaverit. Ja sitten se hyvin samankaltainen ajatusmaailma ja arvot siitä, että tämä on lasten etu ja oppilaan oikeus.

Vetoniemi [00:06:23]: Joo.

Loisa-Turunen [00:06:25]: Että paitsi osallistua siihen opetukseen siinä kodin lähellä niin myös saada siellä solmittua niitä sosiaalisia suhteita ja siten verkottua siihen ympäröivään yhteiskuntaan. Ja asuinalueeseen, ja todella olla myös vapaa ja olla sitten mahdollisuuksia viettää aikaa niiden koulussa tavattujen ihmisten kanssa.

Vetoniemi [00:06:54]: Kyllä, ne on isoja arvoja ja isoja oikeuksia, mitkä samalla toteutuvat tässä, kun viedään asioita eteenpäin.

Loisa-Turunen [00:06:57]: Kyllä.

Vetoniemi [00:06:59]: Puhuit teidän arvoista muuten, teidän tiimi.. Anteeksi vielä. Tuommainen pieni kysymys tuohon väliin. Oletteko te keskustelleet arvoista vai oliko teillä jo valmiiksi sellainen lähtökohta, että te katsotte samaan suuntaan? Te kehittäjätiimiläiset.

Loisa-Turunen [00:07:12]: Sanokaahan te muut vähän. Minulla on tästä oma mielipide kyllä, mutta..

Naurua [00:07:18]:

Grönroos [00:07:15]: Siis me emme varmaan sellaista ihan puhtaasti, jos ajatellaan sellaista tiivistä arvokeskustelua, ehkä oltu käyty. Mutta mietin sitä, että kun tuossa, jos ajattelee sitä, että mistä sitä voimaa ja työntoa on saanut on ollut se, että oikeastaan jo ennen kuin me olemme lähteneet siihen koulutukseen ja muuhun, me olemme hyvin tiiviisti puhuneet. Niin me suunnittelijat keskenämme täällä suunnittelu- ja hallintopalveluissa, mutta myös sitten aluepäälliköiden kanssa käyty sellaisia keskusteluja ehkä yksittäin. Eli tiedettiin jo sellainen tietynlainen arvotausta sieltä ja yhteinen sävel oli niissä keskusteluissa jo löytynyt sitten. Tietenkin sitten, kun siihen koulutukseen lähdettiin niin siinä tietenkin sitten tiivistyi myös se, että matkat Vaasaan ja takaisin olivat niitä aikoja, jolloin käytiin sitä keskustelua. Jolloin se oli ehkä tämän meidän kehittämistiimimme yhteinen arvomaailma. Eli siinä mielessä ne koulutuspäivät olivat meille myös hyvin arvokkaita, koska me saimme sitä yhteistä aikaa mitä harvoin siinä arjen pyöryksessä tuolla työssä ei välttämättä ole. Eli sitä yhteistä keskusteluaikaa. Me söimme myöhään illallista ja kävimme keskusteluja hyvin pitkälle, myöhään yöhön, siitä, että miten lähdetään tekemään. Sieltä varmaan se yhteinen arvotausta kristallisoitui tähän kaikkeen.

Silvennoinen [00:08:39]: Joo. Olen samaa mieltä, että.. Joo. Ja se suurin tuki on tietenkin ollut meistä toisistamme. Sen yhteisen keskustelun ja kaiken kautta. Mutta kyllä minä ajattelen, että kyllä myös siitä oli apua pilotin edetessä, kun Valterista oli sitten..

Loisa-Turunen [00:08:54]: Kyllä.

Silvennoinen [00:08:55]: Jukka ja Merja mukana, että sitten tavallaan sellainen ulkopuolisen ajattelun tai ajatusten tuominen on ollut todella terveellistä ja tervettä. Sekin on minun mielestäni auttanut meitä paljon.

Loisa-Turunen [00:09:09]: Kyllä. Ja sitten ne, kun meillä oli ohjausryhmän kokouksia ja oli se sparraus teidän kanssanne Teamsissa, Skypessä, missä me silloin olimme. Niin kyllähän niistä aina myös heräsi sellaista ajatusta ja näkökulmia, mitä meillä ei ehkä itsellämme olisi ollut. Siitä on ollut todella suuri apu.

Vetoniemi [00:09:32]: Kyllä. Se on sitä ajatusten, ideoiden pallottelua. Ja sen tehtävänähän se varmaan onkin, että saamme pikkuisen ehkä ulkopuolista näkemystä, mutta myös sitä, että tekin pystytte siellä sisällä pallottelemaan jonkun ulkopuolisen kanssa omia juttuja. Ehkä siinä aina jalostuu, ja jalostuukin, ne omat tavat ajatella ja tehdä asioita.

Loisa-Turunen [00:09:51]: Me olimme puhuneet jonkun verran tuossa Erkka-tiimissä jo sitä aiemmin, että meillä on aika korkeat erityisopetusryhmäluvut. Ja pääsääntöisesti opetusta todella, erityistä tukea, annetaan näissä erityisopetusryhmissä. Ja tätä ehkä jonkun verran kyseenalaistimme. Ja sitä, että onko se aina välttämättömyys, tai olisiko olemassa jotain muita mahdollisuuksia sen tuen antamiseen, niin kuin jo 2010 on vähän niin kuin tällä kolmiportaisuudella ohjattu.

Ja sitten, kun me tähän lähdimme, niin tottakai me tarvitsimme Espoossa poliittisten päätöksentekijöiden tukea. Me esittelimme tätä pilottihanketta silloin lautakunnalle ennen kuin tämä käynnistyi. Ja sitten, jotta saadaan dokumentoitua sitä, että mitä tehdään ja mitä siitä on, millaista vaikutusta siinä on, koska aika monetkin myös olivat huolissaan. Huolissaan niistä, että miten tässä sitten käy. Ja myös ne ihan yleisopetuksen oppilaiden huoltajat pelkäsivät, että heidän lastensa oppimistulokset heikkenevät, kun ryhmään tulee erityistä tukea tarvitsevia lapsia.

Ja me päätimme silloin tämmöisestä tietyistä arviointisuunnitelmasta, joka käsitti kyselyitä. Kyselyitä tehtiin silloin heti alussa opettajille ja rehtorille. Sen lisäksi me olemme katsoneet, tiettyjä ihan testejä tehty, eli tehtiin tämmöiset alkukartoitukset oppilaille silloin viime syksynä. Ja sitten yläkoulun seiskojen osalta katsoimme arvosanatietoja. Ja nyt, kun tuli tämä koronakevät, meillä jäi vähän tuo loppukartoitus näiden oppilaiden osalta tekemättä, mutta ajattelimme, että se ei haittaa. Se tehdään heti elokuussa. Siinäkin nyt sitten nähdään se. Mutta nyt kuitenkin tehtiin se henkilökuntakysely kouluille. Ja siellä kyllä hyvin ilahduttavasti mielipiteet ovat, miten nyt sanoisin, parantuneet.

Eli opettajat, luokanopettajat ja aineopettajat, on ne ryhmät, jotka ovat nyt sitten tämän vuoden aikana muuttaneet sitä suhtautumistaan eniten ja myönteiseen suuntaan. Eli he ovat ehkä huomanneet, ehkä, tämä on tulkintaa, että kun he saavat sinne sen erityisopettajatuen sinne ryhmään, niin siitä on myös muulle ryhmälle hyötyä.

Ja tätä viestiä siellä kentällä niillä käynneilläkin tuli, että kaikki oppilaat ryhmässä hyötyvät. Mutta Mari varmaan voi lisätä sitä lisää, kun sinä olet ollut siellä niillä käynneillä?

Grönroos [00:13:13]: Joo.

Loisa-Turunen [00:13:09]: Jos muistat vielä.

Naurua [00:13:12]:

Grönroos [00:13:13]: Joo, juuri tuo mitä Miia sanoi, että niillä käynneillä tuli hyvin vahvasti esille se luokanopettajien ja aineopettajien kokemus siitä, että tällä tavalla, kun sitä, tämän pilotin osalta, että kun sitä tukea on mietitty niin, kun ne oppilaat ovat siellä yleisopetuksen luokassa. Nämä meidän niin sanotut pilottioppilaamme. Ja sitä tukea mietitään siihen ryhmään. Niin siitä eivät hyödy pelkästään nämä pilottioppilaat vaan pystytään myös

tukemaan niitä niin tehostetun tuen oppilaita kuin myös yleisen tuen oppilaita. Selkeästi pystymme laajemmalle porukalle antamaan sitä tukea.

Jotenkin myös se, mikä sieltä tuli hyvin vahvasti oli se, että luokanopettajat ja aineenopettajat kokivat, että he olivat saaneet myös välineitä siitä. Kun siellä on esimerkiksi ollut erityisopettaja samanaikaisopettaja, niin nämä luokanopettajat ja aineenopettajat ovat saaneet erityisopettajalta välineitä siihen, että kuinka sitä tukea voidaan siellä antaa. Ja tällaisissa tilanteissa, jos oppilaalla on tietynlaisia oppimisen pulmia, niin miten sitä tuetaan ja miten eriytetään, ja muuta. Niin se oli minusta jotenkin ilahduttavaa, että tämän pilotin myötä sellaistaikin yhteistyötä ja konsultaatiota ollaan saatu vahvistettua sinne kouluille.

Vetoniemi [00:14:31]: Tuo kuulostaa hienolta. Ja juuri noin käytännön kautta tulee se hyöty hyvin lähelle niille aineopettajille ja luokanopettajille. Ja sekin toisaalta, että varmaan ne pelot niistä erityisoppilaista, jotka tulevat kouluun, hälvenevät kun pääsee tekemään töitä näiden lasten ja nuorten kanssa.

Grönroos [00:14:56]: Kyllä. Jatkan vielä sitä mitä Miia sanoi tuosta tämän kevään henkilöstökyselystä, että minusta oli jotenkin ilahduttavaa se, että juuri ne, jotka sitä tukea ihan käytännössä siellä arjessa yleisopetuksen luokassa antavat, heidän käsityksensä näistä asioista oli ihan selkeästi parantunut. Ja jotenkin kokivat sen, että näiden oppilaiden paikka on tosiaan siellä yleisopetuksen luokassa. Ja he pystyvät antamaan sen tuen ja heillä on riittävä tuki niin sieltä kollegoilta, mutta myös tietyllä tavalla sitten resurssienkin puolesta heillä on se riittävä mahdollisuus antaa sitä tukea näille oppilaille.

Loisa-Turunen [00:15:31]: Ja sanottakoon nyt ehkä ääneen se vielä, että osa tätä prosessia on ollut se, että me olemme hankkineet Valterilta koulukohtaisia sparrauksia niille pilottikouluille, jotka ovat sitä halunneet. Ja niistäkin on ollut varmasti sinne arkeen hyötyä. Sen meidän hallinnon henkilöstön antaman tuen ja aluepäälliköiden tuen ja niiden kouluvierailujen lisäksi. He ovat saaneet tukea ihan ulkopuolelta ja lisäksi me olemme järjestäneet kaksi kertaa syksyllä ja kaksi kertaa keväällä, paitsi nyt keväällä vain kerran sattuneista syistä, kouluille tämmöisiä yhteistyötapaamisia missä olemme eri aiheita joko alustaneet, tai sitten he ovat saaneet aineryhmissä tai koulumuotoryhmissä, tai kouluasteryhmissä, tai muissa kokoonpanoissa, vähän Learning cafe -tyyppisesti sparrailla toinen toisiaan.

Vetoniemi [00:16:41]: Kyllä..

Loisa-Turunen [00:16:43]: Eli vähän on tullut semmoista koulujen välistä yhteistyötä sitten vähän harjoiteltua ja..

Vetoniemi [00:16:48]: Kyllä, ja siitäkin tuli maininta. Kiittivät yhdessä sparrauksessa etenkin sitä, että ovat päässeet jakamaan muiden kanssa. Ja kun samojen asioiden kanssa loppujen lopuksi niin sanotusti painitaan, niin niitä ratkaisuja on ihan hyvä pompotella sielläkin toisten kesken.

Loisa-Turunen [00:16:59]: Kyllä.

Grönroos [00:17:01]: Ja se mitä minä olen nähnyt mitä olen nähnyt näissä tapaamisissa ja ylipäättään tässä pilotissa aika tärkeänä, mitä me olemme korostaneet, on ollut se, että aika usein kun me mietimme tuen järjestämisestä, me puhumme aika usein siitä opetushenkilöstöstä. Me olemme pyrkineet siihen, että me korostamme, että opiskeluhuollon ammattihenkilöstöllä on myös iso rooli niin tuen järjestämisessä kuin varsinkin siinä tuen suunnittelussa. Ja esimerkiksi kaikissa näissä iltapäivissä mitä meillä on ollut, me olemme sitä muistuttaneet kouluille, että myös opiskeluhuollon henkilöstö tulisi niihin mukaan. Silloin se on jotenkin moniammatillista ja silloin saadaan koko koulun tuen järjestämistä suunniteltua paljon paremmin silloin, kun siellä on myös opiskeluhuollon henkilöstö mukana.

Vetoniemi [00:17:52]: Ja tällöin varmaan pääsette niihin hyvinvoinnin rakenteisiin kiinni, niihin ennaltaehkäiseviin rakenteisiin kiinni, mun te olette sielläkin niitä pohtimassa yhdessä.

Loisa-Turunen [00:17:58]: Yritys kova.

Vetoniemi [00:18:02]: Kyllä.

Loisa-Turunen [00:18:03]: Ja lisätään vielä sitten tuohon, että myös avustajapalvelushenkilöstön koulutuksia on järjestetty loma-aikoina nämä ikään kuin lähikoulupilotinkin aihepiirit silmällä pitäen, että kuinka tuen, esimerkiksi käyttäytymisvaikeuksista oppilasta, tai kuinka edesautan oppilaan digitaitoja, mutta sitten myös eriyttämisasioita tietyllä lailla. Että avustajapalvelushenkilöstöllä olisi myös vähän sama kuva siitä mitä siellä opetuksen arjessa tapahtuu, ettei unohdeta niitä koulussa toimivia muita henkilöryhmiä sitten myöskään.

Vetoniemi [00:18:39]: Kyllä. Tärkeä huomio. Ja siellä ne saadaan, voisiko sanoa nämä ihmiset, paremmin myös hyötykäyttöön valjastettua siihen oppimisen ja kasvun tukeen, kun siellä myös ne avustajapalvelut, ohjaajapalvelut on siellä mukana. Ja myös sillä samalla ajatuksella mukana, että miten ja millä tavalla näitä tehdään. Joo. No hei, mitä tässä tapahtuu seuraavaksi? Missä olette nyt ja mikä on seuraava steppi?

Loisa-Turunen [00:19:11]: No nythän meillä oli alun perin puhe kahden vuoden pilotista. Eli nyt ensimmäinen vuosi on takana ja toinen vuosi on alkamassa. Nyt, koska ei ole enää.. Tai no, tässä on tavallaan pilotti, mutta olemme myös jo hahmotelleet uutta otsikkoa, eli Lähikoulu vahvemmaksi.

Vetoniemi [00:19:29]: Hyvä.

Loisa-Turunen [00:19:31]: Koska pilotti yleensä kestää vuoden ja sitä kautta kyllä toive ja tarkoitus olisi, että tässä olisi ihan hyvä ja toimintakykyinen ja -kelpoinen malli myös sitten pilotoinnin jälkeiselle ajalle, eli ehkä katseet alkavat aika pitkälti jo kääntyä sinne suuntaan.

Vetoniemi [00:19:55]: Pysyväksi toiminnaksi ilmeisesti, eikö niin?

Loisa-Turunen [00:19:56]: Ja lautakunnan ohjaavaa vaikutusta emme ole unohtaneet vaan taas valmistellaan heillekin tiedoksiantoa ja selontekoa tästä vaiheesta missä olemme menossa. Ja näistä tämän kevään tuloksista.

Alaviiri [00:20:15]: Kaisa.

Team-järjestelmä [00:20:09]: Is now joining.

Loisa-Turunen [00:20:08]: Moikka Kaisa. Ja tuota, heti sitten syksyllä kesätaukojen jälkeen asiaa taas esitellään myös meidän toimintaa ohjaavalle lautakunnalle.

Grönroos [00:20:26]: Kyllä. Ja sitten vielä lisää sen, että nyt syksyn aikana on myös tarkoitus se, että kun tuossa Miia puhui sitä, että kun tarkoitus on jo, että ajattelemme jo sitä tulevaisuutta, että mitä pilotin jälkeen. Niin se, että tässä pilotissahan meidän yhtenä tarkoituksena on niitä toimivia toimintamalleja sieltä kouluilta jotenkin saada, että kuinka sitä tukea järjestetään. Niin sitten meillä on kerättynä näistä pilottikoulujen rehtoreista ryhmä siihen, josta me voidaan niitä malleja sille tulevaisuudelle jotenkin saada, että me saisimme poimittua nyt niitä pilotin hyviä toimintamalleja. Nyt syksyn aikana tulee myös tällainen ryhmä sitten meille käytäntöön.

Loisa-Turunen [00:21:10]: Joo. Eli tämä on vähän sellainen jatkokertomus, Jukka, että meidän pitää ottaa vuoden päästä vastaavaan aikaan tällainen uusi podcast-tapaaminen, jossa sitten voimme kertoa, että mikä se meidän tulevais..

Loisa-Turusen puhe katkeaa [00:21:25]:

Vetoniemi [00:21:27]: Kyllä. Ja itsehän me tässä sitä tulevaisuutta myös rakennetaan.

Loisa-Turunen [00:21:29]: Kuten tässä on todettu, kyllä, joo, että kyllähän nämä ovat sillä tavalla olleet lupaavia nämä tulokset, että jos meillä..

Loisa-Turusen puhe katkeaa [00:21:38]:

Loisa-Turunen [00:21:43]: Silloin 132 lähti lähikouluun integroituneena niin vain viidelle heistä jouluna haettiin sitä pienluokkapaikkaa. Muut olivat sitten pärjänneet siellä ihan mainiosti.

Vetoniemi [00:21:56]: Joo.

Loisa-Turunen [00:21:57]: Me seuraamme nyt todella tiiviisti sitä, että sanotaan näin, niin kuin aikaisemmin puhuttiinkin niin se lapsen etu on se tärkein ja on varmasti myös heitä, jotka tarvitsevat sitä pienempää ryhmää oppimisensa tueksi, mutta meidän täytyy sieltä saada noukittua ne pois, jotka eivät välttämättä kokoaikaisesti sitä tarvitse.

Vetoniemi [00:22:22]: Juuri näin. Ja se vahvempi tuki on sitten niiden käytössä, jotka sitä vahvempaa tukea tarvitsevat.

Loisa-Turunen [00:22:33]: Kyllä.

Alaviiri [00:22:28]: Niin, eli Alavirin Kaisa tässä tervehdys. Meillä oli tuossa rehtoreiden kanssa juuri tapaaminen ja siinä sivuttiin myös tätä pilottia. Ja kyllä se, meidän alueelta on kuitenkin 15 koulua tässä mukana ja itse asiassa keväällähän siihen olisi toivonut pääsevänsä mukaan kaikki loputkin. Tai no lähes kaikki loput. Eli vahvasti olemme sitä mieltä, että tämä on oikea tapa ja oikea keino. Se, että me vahvistamme sitä lähikoulua niin paljon, että se on kaikille oppilaille mahdollinen. Ja tästä tulee erityistä kiitosta, että se tuki mitä me olemme pystyneet kohdentamaan näille oppilaille joilla on erityisen tuen päätös, on vahvistanut kaikkien oppilaiden tukea. Eli koulu kokonaisuudessaan näiden luokkien osalta ja myös laajemmaltikin on tuottanut sitä, että se yhteistyö on vahvistunut ja sitä kautta kaikkien oppilaiden olisi siellä helpompaa ja parempaa, se opiskelu ja liittyminen omaan yhteiseen. Kyllä ilolla olemme tässä mukana.

Vetoniemi [00:23:40]: Hyvältä kuulostaa. Tuo kuulostaa juuri siltä, että kun me pääsemme näihin asioihin vaikuttamaan niin koko sen koulun toimintakulttuuri kehittyy.

Alaviiri [00:23:46]: Juuri näin.

Loisa-Turunen [00:23:50]: Joo.

Loisa-Turunen [00:23:51]: Mehän olemme tehneet tätä nollasummapelillä, eli se raha mitä me olisimme Espoon kaupunkina käyttäneet niihin erityisopetusryhmiin, on nyt annettu niille kouluille, jotka sitä tukea lähikouluissa integraatiossa ovat antaneet. Eli näen, että kyllä se on myös ollut yksi tämän onnistumisen kannalta merkittävä asia. Sen osaamisen kehittämisen rinnalla. Ja toivon, että jatkuu yhtä hyvänä. Uskon, että kyllä jatkuu. Nyt on jotenkin semmoinen todella rauhallinen fiilis ensi syksystä, koska nyt on vuosi jo nähty ja tiedämme, että se sujuu.

Vetoniemi [00:24:35]: On ollut ilo kyllä seurata teidän tekemäänne työtä. Olen päässyt ihan sparrauksia muutaman koulun kanssa vetämään eli näkemään sitä, mitä siellä tapahtuu luokkahuoneissa ja miten siellä asioita tehdään. Ennen kaikkea tästä, että olen itse kiinnostunut tästä johtamisesta ja miten niihin rakenteisiin voitaisiin puuttua ja miten niitä voidaan muuttaa sillä tavalla, että alkaa tapahtumaan itse siellä luokkahuoneessa asioita, että oppilas kokee kuuluvansa siihen koulu yhteisöön. Minua koko tämä span kiinnostaa. Ja tämä on se mielenkiintoinen tarina mitä te olette tehneet ja mielelläni seuraan sitä myös jatkossakin, että mitä tässä tapahtuu. Kiitoksia teille.